

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 548

гр. Кюстендил, 02.09.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, I СЪСТАВ, в публично заседание на втори септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ваня Др. Богоева

Членове: Евгения Хр. Стамова
Веселина Д. Джонева

като разглежда докладваното от Евгения Хр. Стамова Въззивно гражданско дело № 20221500500325 по описа за 2022 година

Подадена е частна жалба вх. № 262553/17.05.2022 г. от Главна дирекция "Гранична полиция" – МВР, с адрес за кореспонденция: гр. Кюстендил, ул. "Лозенски път" № 1 чрез пълномощника главен юрисконсулт Д.М., против Решение № 260022 от 19.04.2022 г., постановено по гр. дело № 219/2020 г. по описа на Районен съд – Кюстендил, в частта му, в която съдът е допуснал предварително изпълнение на решението за присъденото с него трудово възнаграждение, имаща характер на определение.

В жалбата се посочва, че решението в тази му част е недопустимо и неправилно, доколкото не е съобразена разпоредбата на чл. 243, ал. 2 от ГПК, според която против Държавата, държавните учреждения и лечебните заведения по чл. 5, ал. 1 от ЗЛЗ не се допуска предварително изпълнение на невлязло в сила решение. С жалбата се претендира да бъде отменено решението в частта, в която е допуснато предварително изпълнение на решението за присъдено трудово възнаграждение. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 78, ал. 8 ГПК.

Ответната страна по депозираната частна жалба П. ЦВ. АЛ. чрез пълномощника му адв. Д.З. е изразила становище за неоснователност на жалбата, тъй като решението в обжалваната му част не било постановено по повод молба за издаване на изпълнителен лист въз основа на невлязло в сила осъдително решение срещу ответника, нито било поискано предварително изпълнение по реда на чл. 242 ал. 2 ГПК. Счита жалбата за недопустима, доколкото решението, в частта в която се обжалва, подлежи на обжалване по реда на въззивното обжалване, а не като определение за допуснато предварително определение. Възразява се срещу искането за присъждане на разноски, доколкото ищецът не е правил искане по смисъла на чл. 242, ал. 2 ГПК. Иска се оставяне на частната жалба без уважение.

Кюстендилският окръжен съд като взе предвид исканията и твърденията на страните, разпоредбите на закона и събраните по делото доказателства намира за установено следното:

С Решение № 260022 от 19.04.2022 г., постановено по гр. дело № 219/2020 г. по описа на Районен съд – Кюстендил е осъдена Главна Дирекция "Гранична полиция" при МВР, със седалище и адрес на управление – гр.София, бул. „Княгиня Мария Луиза“ № 46 да заплати на П. ЦВ. АЛ., ЕГН ***** от гр. Кюстендил, кв. „Герена“ бл. 168, ет.3, ап.18, сумите, както следва: 1569,62 лева, представляваща допълнително възнаграждение за положен нощен труд, приравнен на дневен, по време на дежурства, за исковия период от 01.01.2017 г. до 31.12.2019 г., от която за календарната 2017 г. в размер на 479,24 лева, за календарната 2018 г. в размер на 509,32 лева и за календарната 2019 г. в размер на 581,06 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, както и лихва за забава върху главницата в общ размер на 208,25 лева, от която 113,89 лева, считано от 01.05.2017 г. - 03.02. 2020 г., 70,00 лева, считано от 01.05.2018 г. до 03.02.2020 г. и 24,36 лева, считано от 01.05.2019 г. - 03.02.2020 г., като съдът е допуснал на основание чл. 242, ал. 1 ГПК предварително изпълнение на решението в тази му част. Ответникът Главна Дирекция "Гранична полиция" при МВР е осъден да заплати на ищеца и сумата от 500 лева, представляваща сторените от ищеца съдебно-деловодни разноски за платено адвокатско възнаграждение на процесуалния му представител, както и е осъден да заплати по сметките на Районен съд Кюстендил сумата от 329,21 лева, от която съобразно уважената част от исковата претенция държавна такса в размер на 112.,78 лева, формирана като сбора на държавните такси по двата обективно съединени иска, а именно: 62,78 лв. по иска за главницата и 50 лв. по този за мораторната лихва, и 220 лева, представляваща платеното за сметка на бюджета на съда възнаграждение на вещо лице, а така също и 5 лева, представляваща държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист в случай на принудително събиране на горните суми. П. ЦВ. АЛ. е осъден да заплати на ответната ГДГП при МВР сумата от 2,43 лева, представляваща сторените съдебно-деловодни разноски.

Препис от решението е връчено на ищеца на 21.04.2022 г., а на ответната ГДГП – на 10.05.2022 г.

На 17.05.2022 г. е подадена процесната частна жалба от процесуалния представител на ГД „Гранична полиция“ при МВР.

Възоснова на така приетото от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Частната жалба е подадена от надлежна страна, имаща правен интерес от обжалването и в законово определения срок, поради което е допустима. Разгледана по същество същата е основателна и като такава следва да се уважи.

В разпоредбите на чл. 242 ГПК, в ал. 1 са предвидени случаите, при които съдът постановява служебно предварително изпълнение на решението - когато присъжда издръжка, възнаграждение и обезщетение за работа, а в ал. 2 – тези, при които такова може

да се допусне по искане на ищеца.

Съгласно императивната забраняваща разпоредба на чл. 243, ал. 2 от ГПК, която районният съд не е съобразил, недопустимо е изпълнение на невлязло в сила решение срещу Държавата, държавните учреждения и лечебните заведения по чл. 5, ал. 1 от Закона за лечебните заведения. Установената с тази специална правна норма забрана за допускане на предварително изпълнение от първоинстанционния съд не зависи от вида на вземането спрямо императивно, изрично и изчерпателно посочените ответници.

Макар че процесуалният закон не съдържа легална дефиниция на понятието „държавно учреждение“, същностните му белези се извеждат от съдебната и конституционната практика. В теорията и съдебната практика най-общо се приема, че държавното учреждение представлява организационна структура от персонални и имуществени елементи, създадена въз основа на закона за осъществяване на дейности, свързани с властническите правомощия на държавата. Следователно основната характеристика на държавното учреждение е, че то упражнява функциите на изпълнителна, законодателна или правораздавателна власт на държавата. Смисълът на разпоредбата на чл. 243, ал. 2 от ГПК, която забранява изпълнение на невлязло в сила решение срещу държавно учреждение е да не се затруднят или напълно да се блокират основните държавни функции.

В много случаи като белег на понятието държавно учреждение се приема и неговото финансиране изцяло от държавния бюджет, ежегодното бюджетно финансиране, както и основните средства за издръжката му да са субсидии от бюджета.

Безспорно ответникът в исковото производство Главна дирекция "Гранична полиция" – МВР е държавно учреждение по смисъла на чл. 243, ал. 2 от ГПК, доколкото с разпоредбата на чл. 45 от ЗМВР на същата са възложени за осъществяване описаните държавни дейности.

Предвид изложеното, настоящата инстанция намира, че е недопустимо по отношение на тази страна да се допуска предварително изпълнение. В този смисъл, съдът намира, че депозираната частна жалба е основателна, а атакуваното първоинстанционно решение в частта, в която е допуснато предварително изпълнение е незаконосъобразно и следва да се отмени.

На основание чл. 274, ал. 4 от ГПК настоящото определение е окончателно и не подлежи на обжалване.

Мотивиран от горното, Окръжен съд – Кюстендил

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Решение № 260022 от 19.04.2022 г., постановено по гр. дело № 219/2020 г. по описа на Районен съд – Кюстендил, в частта имаща характер на определение,

в която в полза на П. ЦВ. АЛ. е допуснато предварително изпълнение на решението на основание чл. 242, ал. 1 ГПК за сумите, както следва: 1569,62 лева, представляваща допълнително възнаграждение за положен нощен труд, приравнен на дневен, по време на дежурства, за исковия период от 01.01.2017 г. до 31.12.2019 г., от която за календарната 2017 г. в размер на 479,24 лева, за календарната 2018 г. в размер на 509,32 лева и за календарната 2019 г. в размер на 581,06 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, както и лихва за забава върху главницата в общ размер на 208,25 лева, от която 113,89 лева, считано от 01.05.2017 г. - 03.02.2020 г., 70,00 лева, считано от 01.05.2018 г. до 03.02. 2020 г. и 24,36 лева, считано от 01.05.2019 г. - 03.02.2020 г. против Главна Дирекция "Гранична полиция" при МВР, със седалище и адрес на управление – гр.София, бул. „Княгиня Мария Луиза“ № 46.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____